

Ritstjórar: W. HEINESEN og HEDIN BRÚ

Um ein maður kemur og sigir
tær frá at hann hefur sæð eitt
sjáldsamt djór — tað hevði millum
3 og 17 bein, øgilgar róvflugla-
kleur, tenninar vóru sum í stein-
biti og tungan sum ein grovfil —
so hevði tú ikki beinan vegin varn-
ast, at hetta var ein ketta, hann
hevði mott. Av tí, at maðurin bert
nævnr nøkur einstøk eyðkenni hjá
hesum djóri, er tað eydnast hon-
um at gera tað heilt ókenniligt
fyri okkum.

Á líknandi hátt fer mangur maður fram tá ið hann skrivar ímóti øðrum manni í bløðunum. Samanhangið í greinini hjá mótpartinum verður ikki eftirgáð, meðan bert nøkur hissini úrtøk verða drigin fram, og so verður farið í holtur við at berja tann basiliskin niður, sum hann sjálvur hevur klætt.

Greinin »Ber bein boð« (»Dagbl.« 1/10) er eitt gott dæmi. Hævdun-
urin rýstir harðliga í »Fær. í dag«,
men æll atsóknin verður bygd á
leysar og fyri ein part óbeinar
uppafurtækur, ið skulu vísa, at vit
tá burtur úr vón og viti. Á tann
hátt er gaman í at fáa rætt.

Tað er hetta, vit rópa agitati-
ón.

Soleiðis hefur Jóannes Patursson tíverri mangan agiterað, og hetta er ivaleyst ein av atvoldunum til tað ógraðiliga veðurlag, ið hefur verið vvir okkara politikki.

Tað skal ikki verða sagt av okkum, at Jóannes Patursson ikki hevur rætt í mongum og hvørjum. Tað er langt frá soleiðis, at hann

einans er romantikari og agitator. Í sínu tiltekum fyrri at skapa rættargrúndarlag, undir færoyskum sjálfstýrskravi er hann politikari og vitur maður. Yvirhævar leggja vit okkum ikki eftir at minnka mannin. Longu áðrenn vit kendu S fyrri K sat hesin maðurin niðri í Keypmannahavn og samdist við landsins bestu menn um hvussu færoyskt sjálfstýri skuldi skipast. Vit halda tað als ikki liggja á okkum á sambandsvis at gera J. P. til látur. Høvdu. bert allir núlvandi færoyingar havt eitt sindur av hansara tókka til søgu. Alt ov nógv eru tey, ið bert hava ans fyrri politiskum slatursegum. Vit høvdu ynskt J. P. eina betri politiska lagnu enn hana, hann hevur fingið. Ivaleyst hevði hann heldur ikki í tann mun mist seg burtur í agitation um ikki hansara politiskum mótstøðumenn høvdu verið so turrgeldir.

Men latid okkum slá fast, at royndir gjøgnum eitt heilt mannamíni hava vist, at Jóannes Paturssonar ídnu, tiltøk fyrí at stímbra tað føroyska fólkið gjøgnum agítatión ikki hevur nátt sína ætlan. Bert ein partur av fólkinum hevur havt oyra fyrí hesi agítatión. Ein annar partur hevur óvað sær ímóti. Vit vilja ikki bera í bótufłaka, fyrí sambandsfólkið. Men okkum berast hesi ting soleiðis fyrí, at vit nýðast at spyrja okkum sjálvi: Skulu vit rópa allar hesar landsmenn, ið ikki hava lýtt á J. P.s agítatión, nýðarsligar dóttur og smøgskitar? Ella skulu vit kanska heldur

geva J. P.s bráðræsku og mangan
bondsku agitatión ein stóran part
av skuldini?

Og uppafstur mugu vit spyrja okkum sjálvi: Hava vit meiri nationala agitación fyrri neyðini her heima? Eru vit ikki móð av øllum hesum politiska og tjóðskaparliga gorranganginum, sum kortini bert hálvavegna ber á mál? Stunda vit ikki heldur eftir at siggja tað nationala lagt í legu javnbjóðis tað sociala og tað mentunarliga?

Tað er roynt, og tað til muns, at stimbra okkum tjóðskaparlíga. Ja, nógv av okkum eru mest sum ývnaði upp av »stimbrí«. Teir menn, sum nú rógva Føroya skútu, eru tíverri fyri ein stóran part slikir, ið eru vorðnir tjóðskaparlíga »yvir-vitaminiseraðir«. Tað eru í mongum færi menn, ið tykjast hava minni ans fyri tí samfelagsliga og tí mentunarliga livinum, meðan teir óyða allar kreftir fyri at framhalda tað politiska klandrið, sum ígjøgnum eina mannaævu hevur elvt so stóran skaða her heima. Tað er tíverri eitt tíðartekin, at »Varðin« hvær, og at okkara ungmannafeleg ikki tykjast hava størri í huganum enn vánaligan dans.

»Fær, í dag« hava hildið, at tað er best og frískligast fyri okkum, at vit royna at siggja sannleikan sum hann er. Vit ynskja ikki at taka mótið frá stríðandi færoyingum, soleiðis sum Jóannes Patursson heldur. Men okkum tykist tað er rætt at viðganga, at vit í politiskum føri enn eru eitt óbúgvið fólk. Málsliga og mentunarlíga eru vit

so smátt farin at sanna einast sum
tjóð á einum nútíðar grundarlagi.
Men vit eru enn hvørki sameind
tjóðskaparliga ella samfelagsliga.
Hævudsendamálið "fyri okkum
núlivandi føroyingum verður fyrst
og fremst at loysa okkum úr aftur
ti heimapolitiska glúpinum, har
okkara foreldra-ætтарlið hevur vart
okkum fest.

Tann heilivágur, vit treingja, er at viðganga sannleikan um okkum sjálvi. Ivaleyst hevði tað verið til bata fyri okkum, um vit av egnu ávum kundu vunnið fram til eina greiniligari fatan av allari okkara støðu, tjóðskaparlaga, samfelagsliga og mentunarliga.

Í greinini »Nækur orð um Færova fólks sögu« seinasta leygardag stendur m. a. »Skulu vit trúgva sögnina, var það ekki synd at siga, at fólkið tók undir við Ellindi biskup at byggja dómkirkjuna í Kirkjubø. Sjálvandi skuldi staðið: »...var það synd at siga...«

— Seinni er komi at standa
nú myndan fyrri ný myndan.
Ritsti.

ORÐ TIL UMHUGSAN

Eingin av okkara kreftum má
liggja ónýtt, og minst av øllum
hugsunarmegin, sum er hin
besta — tann megi vit hava fram
um allan hin skapningin.

Føroya javnaðarflokkur hevur sent soljóðandi skriv til Føroya løgting:

Undirritaði Føroya javnaðar-
flokkur loyvir sær hervið at biðja
tað heiðraða lögting um at taka
til viðgerðar málið um:

Tingsins yvirtaking av
allari endurtrygging.

Við lógini viðv. Tryggingarsambandið Føroyar varð gjørt eitt stórt stig ímóti málinum, at øl trygging í Føroyum skuldi vera á føroyskum hondum, men enn er

kortini ein partur av tryggingini í
útlandinum.

Hetta halda javnaðarmenn, at
tingið eigur at bæta um, tí tað er
óskil, at so munandi peningur
sum tað til útlandi farandi gjald
fyri endurtrygging framvegis skal
fara frá okkum.

Royndirnar sýna, at her er munandi peningur at spara. Vit skjóta tí til, at tingið átekur sær alla endurtrygging og hevur tann ágóða, ið henda trygging gevur. Hesin peningurin, halda vit, eigur at fara í vinnulívsgrunnin áfrat honum, sum nú sambært lóg árliga fer í henda grunnin.

Skip - motorbátar
útróðrabátar - vörur
verða tryggjað

Tlf. 372

Føroyska hondsápu
frá fabrikk OKKARA

Hús - innbúgv - vör-
ur - verða tryggjað.

Telf. 234.

bestu málingina hjá okkum.

M. P. Jacobsens málrabúð.
Máltr. 323.